

Contents

| | |
|--|-------------------------------------|
| UVOD..... | 1 |
| 1. GOVOR, JEZIK I KULTURA GOVORA..... | Error! Bookmark not defined. |
| 1.2. Jezik..... | Error! Bookmark not defined. |
| 1.3. Govor i jezik..... | Error! Bookmark not defined. |
| 1.4. Kultura govora..... | Error! Bookmark not defined. |
| 1.5. Govor i jezik u retorici | Error! Bookmark not defined. |
| 2. NEGOVANJE DOBROG GOVORA U PREDŠKOLSKOJ USTANOVI..... | Error! Bookmark not defined. |
| 2.1. Razvoj govora | Error! Bookmark not defined. |
| 2.2. Metodika razvoja govora u predškolskoj ustanovi..... | Error! Bookmark not defined. |
| 2.3. Vaspitač kao govorni model | Error! Bookmark not defined. |
| 2.4. Govorne radionice u negovanju dobrog govora..... | Error! Bookmark not defined. |
| 3. NEGOVANJE DOBROG GOVORA I VASPITAČ | Error! Bookmark not defined. |
| 4. NEGOVANJE DOBROG GOVORA I VASPITAČ U PEDAGOŠKOJ PRAKSI... | Error! Bookmark not defined. |
| 4.1. Značaj negovanja dobrog govora u predškolskoj ustanovi | Error! Bookmark not defined. |
| 4.2. Motivisanost vaspitača za negovanje dobrog govora u predškolskoj ustanovi | Error! Bookmark not defined. |
| not defined. | |
| 5. ZAKLJUČAK | Error! Bookmark not defined. |
| 6. LITERATURA..... | Error! Bookmark not defined. |

UVOD

Od kada je sveta i veka, čovek ima potrebu da komunicira sa ljudima u svojoj okolini. Sposobnost govora, koja nas razlikuje od svih ostalih bića na planeti, zajedno sa sposobnošću mišljenja, stvorili su jezik (e) i omogućile komunikaciju ljudi koji su i na različitim „krajevima” sveta.

Jezik i govor stoje u odnosu koda i poruke, sistema i procesa, govor je jezik u akciji. Komunikacija je moguća kada se učesnici služe istim jezičkim kodom. Kao društvena pojava, jezik postoji i menja se uglavnom nezavisno od volje pojedinaca koji ga nasleđuju od svojih predaka i predaju u nasleđstvo potomcima.

Jezik i govor su neraskidivo povezani. Niti bi mogao postojati jezik, a da se praktično ne realizuje govorom, niti bi govornu komunikaciju bilo moguće ostvariti bez nekog jezika. Govor i jezik su u stalnom sadejstvu i prožimanju, usled čega se menjaju i jedno i drugo.

Mogućnost da čovek komunicira, a naročito da upotrebi, i to s lakoćom, jezičke simbole, veštinu organizovanog i prilagođenog korišćenja jezičkih simbola u različitim situacijama, zasnovana je na posbnim sposobnostima. Zbog nove elektronske tehnike, mogućnost opštenja je porasla. Neki smatraju da je glavno obeležje našeg doba suvišno komuniciranje. Činjenica je da čovek u sebi nosi duboko ukorenjenu potrebu zakomuniciranjem. Ako neka osoba malo govori, komunicira sa ljudima iz svoje okoline, zato postoje duboki razlozi, koji obično proističu iz načina života i neuspelog društvenog prilagođavanja.

Uspešna komunikacija u govorenju znatno je uslovljena i osećajnom pozadinom. Jezik je u velikoj meri apstraktna pojava. Međutim, samo poznavanje jednog sistema znakova još nije dovoljno za komunikaciju. Za verbalno opštenje je neophodno da se jezik materijalizuje, tj. učini dostupnim čulima. Zato se u svim situacijama jezičkog komuniciranja jezički sistem stavlja u pokret i realizuje, a realizacija jezika jeste govor. Tako je govor skup svih pojedinačnih ostvarenja jezika. Govoreći, mi pokrećemo mehanizme jezika na kojima se zasnivaju govorni činovi. A jezik je šema po kojoj se obrazuju rečenice koje svakodnevno izgovaramo¹.

Lična jezička kultura jeste naknadno stečeno znanje sopstvenim trudom i briga oko kultivisanja sopstvenog jezika i govora. A trud oko podizanja čovekove lične jezičke kulture mora biti utoliko veći ukoliko je njegovo urođeno jezičko osećanje manje razvijeno. Lična jezička kultura se ispoljava u stepenu usvojenosti gramatičkih pravila standardog književnog jezika.

Da bi neko u svom govoru imao zastupljene sve elemente jezičke kulture, potrebno je da svoju govornu i pisanu reč usaglasi sa normativnim zahtevima koji važe kako u fonetici i ortoepiji, tako i u morfologiji i sintaksi. Bez usvajanja tih odlika književnog jezika, niko ne može steći potpunu jezičku kulturu.

Jezik je stalni pratilac čoveka u njegovom životu, on zajedno s njim raste i razvija se, dopunjava i usavršava. Čovek se legitimiše svojim jezikom. Jezik kojim jedan čovek govori jeste najtačnija i najvernija slika vrednosti njegove duhovne kulture.

Razvoj govora je od neprocenjivog značaja. Mi smo utoliko više uspešniji ukoliko govorimo dobro. Govor se mora negovati stalno. Posebno u predškolskim ustanovama

¹ Dikić, Nada: *Osnovi retorike*, Beograd, 2004., 33.

budući da dete, koje se tek uči govoru, u savremenim životnim uslovima, dosta vremena provodi u predškolskoj ustanovi.

----- CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU -----

<http://www.maturskiradovi.net/eshop/>

**POGLEDAJTE VIDEO UPUTSTVO SA TE STRANICE I PORUČITE RAD
PUTEM ESHOPA , REGISTRACIJA JE OBAVEZNA.**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com